

жъ, не подпадатъ всичи на никакво сомнѣніе. Въ Нью-Йорка търанъ законъ, като санджакъ-те съ умрѣли-те трѣда да стоятъ отъ гера на земля-та 8 дена безъ зараване; тѣа санджакъ имали дѣпка кжди глава-та на умрѣлъя, а прѣсти-те на рѣцѣ-те и крака-та вързвали съ кюкме (тѣнко гайтанче), и като сакиратъ сички-те краища въ едно прекарввали ги въ дръга-та одаа при слѣжители-те и ги вързвали за званци съ номера на санджакъ или крѣвета, и като сживѣй и погрѣдне умрѣлъя званца задржава, и тогава тичатъ та го изваждатъ отъ санджакъ №8. Отъ число-то на 1,200 такива мертвѣци, за кое-то никакъ не сѫ вързвали че ще сживѣкатъ 60 дѣши сживѣли, и безъсомнѣніе щѣха да вѫдатъ живи заровани, ако бы да не бѣше тези законъ. Споредъ това отъ 200 умрѣли сживѣли 10 дѣши. Наистина че това число превозвѣшава всякаква надежда и въ пълно подтверждава важността на предлагаемъ отъ насъ предметъ.

Отъ преска та за превариване-то на преждевременно-то зараване, коа-то бѣше подадена въ 1844 година, въ продлжаване-то на 7 не пожалъ мѣсацы 4 дѣши, чо сѫ считали за умрѣли, сживѣли въ сѫща-та минѣта като ги зараввали, и дръги 6 такива примѣри са слѣчили въ продлжаване-то на първи-те 7 мѣсацы въ 1845 година. Сочинителатъ на таа преска Г. Легирнъ, привежда 46 известни №№8 слѣчани, чо то воспослѣдовали отъ 1833 година. Отъ означенно-то число, 21 человѣкъ сживѣли отъ самосебе си, повече-то като заковавали капака на санджакъ, — 9 съ дръги средства, кои-то употребили роднини-те имъ, 4 сживѣли отъ падане-то на санджакъ-те имъ, 3 сживѣли